

Frank Robben, de centrale spil in alle corona ICT toepassingen

Date : 1 augustus 2020

U kijkt op Mypension hoe groot uw pensioen zal zijn? U vult uw belastingen in op My Minfin? Uw huisarts stuurt uw betalingsbewijs digitaal door naar het ziekenfonds? Achter al die federale ICT toepassingen en alle digitale kruispuntbanken gaat één sturende hand en blik schuil: die van de 58-jarige topambtenaar Frank Robben. Het is ook Robben die alle ICT projecten ontwikkelt en coördineert die op vraag van Sciensano worden gemaakt om corona te bestrijden. Zoals de contact tracing, de tracing app en het toeristenformulier. Robben staat dan ook mee centraal in de kritiek die op al die projecten wordt afgevuurd. Maar als topambtenaar kent hij het klappen van de zweep. Nog voor die zweep is opgeraapt of uit de kast wordt gehaald, is Robben al van plaats veranderd. Een portret van misschien wel één van de belangrijkste mensen achter de corona-schermen.

Het kan raar gaan in het leven. 555 dagen nadat hij aankondigde uit de politiek te zullen stappen, is Philippe De Backer nog steeds federaal minister. Tegen wil en dank staat hij centraal in het corona verhaal. Waar hij precies het tegenovergestelde wou bewijzen, werd hij het symbool van de politieke onmacht in dit land. 'Er is een constante stroom van kritiek, waarbij enkel wordt gefocust op wat slecht gaat', zo zegt hij vandaag in de Tijd. En ook: "If you mix politics with science, you get politics." En precies dat laatste is op het lijf geschreven van Frank Robben.

Robben is licentiaat in de rechten. En hij werd de meest centrale spin in het federale ICT verhaal. In zijn interviews stelt hij dat mensen verenigen rond één project in die functie veel belangrijker is dan concrete ICT oplossingen aan te brengen. In de concrete wereld van ingenieurs klinkt dat in hun oren dat niet altijd even overtuigend.

Robben bouwde zijn politieke carrière uit binnen de katholieke zuil, eerst op het kabinet van Jean-Luc Dehaene wanneer die minister van Sociale Zaken was. Later kwam hij op het kabinet van premier Wilfried Martens terecht. Hij is één van de belangrijkste federale topambtenaren wiens macht en invloed enkel toeneemt naarmate de federale politieke structuur meer en meer wankelt. Het zijn deze topambtenaren, verankerd in de drie traditionele politieke partijen, die er mee voor

zorgen dat de in realiteit klein geworden politieke partijen in praktijk blijven aan de touwtjes trekken. Achter de schermen. *(Lees verder onder de foto)*

Al meer dan 15 jaar is Robben de drijvende kracht achter eHealth, het systeem waarbij elke Belg een digitaal patiëntendossier krijgt, waarbij artsen voorschriften rechtstreeks naar apothekers sturen, en bovenal, waarbij de rol van de ziekenfondsen mee structureel wordt verankerd in het gezondheidssysteem. Want daar zorgt Robben ook voor. Hij staat mee aan het stuur van het systeem. Wanneer hij zegt naar links of naar rechts, beweegt de machine traag maar zeker in die richting. Alles waar Robben mee te maken krijgt, treft de privacy: gezondheid, belastingen, pensioenen... Big Brother is nooit ver uit de buurt.

Vanuit die achtergrond is Robben bestuurder is meer dan 20 vzw's, allemaal verankerd in de katholieke zuil, veel palliatieve netwerken en veel thuiszorg. Als bestuurder van de vzw Familiehulp, goed voor 330 miljoen euro inkomsten en 2.000 mannen en vrouwen personeel, ontmoet hij onder meer CD&V kamerlid Sonja Becq, één van de belangrijke stille krachten van die partij, en Inge Vervotte, die meer en meer een centrale rol voor zichzelf uitbouwt achter de schermen. En nog vanuit die context is Robben de eindverantwoordelijke voor alle digitale projecten die binnen corona worden opgebouwd voor Sciensano. En staat hij mee in de vuurlinie wanneer het mis loopt. Gepokt en gemazeld als hij is, zwemt doorheen die troebele wateren, er voor zorgend dat zijn diensten weinig schuld treffen wanneer het misloopt. En aan dat laatste is er geen gebrek. Vooral in de Franstalige pers gaat men op zoek naar Frank Robben. *(Lees verder onder de foto)*

Het centrale instrument van Robben is de vzw Smals. Die vzw verenigt alle politieke actoren en instellingen, initieel uit de sociale sector en de gezondheidszorg, nu in zowat alle sectoren, en voert ICT opdrachten uit. Met de doelstelling vraag en antwoord samen te brengen voor verschillende diensten en op die manier geld te besparen. Smals staat voor een omzet van 340 miljoen euro en maakt elk jaar noch winst noch verlies. Alles wordt bijgepast. Dat maakt het makkelijker en moeilijker. Makkelijker om te doen, moeilijker om te begrijpen. Smals telt 1.900 werknemers en 22 leden van de raad van bestuur, waarbij onder meer topambtenaren zoals Frank Van Massenhoven, tot vorig jaar, en Vlaams topambtenaar Karine Moykens. Die laatste is onder meer verantwoordelijk voor de ontwikkeling van de contact tracing. Waarvoor 101 miljoen euro werd vrijgemaakt en waarbij de ziekenfondsen een niet onbelangrijke operationele rol kregen

toebedeeld.

In Brussel, langs het kanaal Willebroek-Charleroi, staan twee ingebunkerde datacenters, het ene ter hoogte van het Noordstation, het andere niet ver van het Zuidstation, elk een half voetbalveld groot. Die houden 24 uur op 24 de motor van de federale staat draaiende. Het zijn de datacenters van Smals. Ze worden gekoeld met water uit het kanaal. Voor de enen vormen ze een toonbeeld van efficiëntie. Voor de andere zijn het monumenten die het machtsmonopolie van Frank Robben verankeren.